

Nacho Criado. *Ellos no pueden venir esta noche*, 1985

Aquesta peça constitueix un bon observatori d'algunes constants de la trajectòria de Nacho Criado. D'una banda, l'obra és el punt de confluència de la sèrie d'homenatges que va dedicar a Rothko (1970), Manzoni (1973), Beuys (1974), Duchamp (1977) i Zaj (1977). Tal com reconeixia el mateix artista, «venia a recollir totes aquelles persones que en un moment determinat t'han ajudat a desenvolupar l'obra». De l'altra, hi apareix la tensió entre la dimensió conceptual del títol i la seva materialització, així com l'alteració que els mateixos visitants produeixen sobre la peça.

Esta pieza constituye un buen observatorio de algunas constantes de la trayectoria de Nacho Criado. Por un lado, la obra es el punto de confluencia de la serie de homenajes que dedicó a Rothko (1970), Manzoni (1973), Beuys (1974), Duchamp (1977) y Zaj (1977). Tal y como reconocía el propio artista, «venía a recoger a todas aquellas personas que en un determinado momento te han ayudado en el trabajo». Por otro lado, en ella aparece la tensión entre la dimensión conceptual del título y su materialización, así como la alteración que los propios visitantes producen sobre la pieza.

This piece offers a good vantage point to observe some of the constants in Nacho Criado's career. On the one hand, this piece marks the confluence of the series of homages he dedicated to Rothko (1970), Manzoni (1973), Beuys (1974), Duchamp (1977) and Zaj (1977). As the artist himself acknowledged, "I came to pick up all those people who aided the work at one time or another". On the other hand, it displays the tension between the conceptual dimension of the title and its materialisation, as well as the alterations that the visitors themselves produce on the piece.